

var rede til en Forhandling, sigtende til en Overenskomst. Jeg tror at kunne forsikre det ærede Medlem om, at Flertallet i Udvalget er besjælet af samme Ønske. Derimod var den højtærede Justitsministers Udtalelser ikke saaledes; at der synes at være noget stort Haab om at komme til en Forstaaelse i denne Rigsdagssamling, hvad jeg beklager. Thi eet antager jeg, man fra alle Sider er enig om: at der er Trang til et Statspoliti; det er muligt, at der ogsaa trænges til noget mere kommunalt Politi paa et eller andet Sted, det skal jeg ikke bestemt modsiges. — Med Hensyn til de Punkter, paa hvilke den højtærede Minister mente, at Ændringsforslagene til 2det Afsnit ikke ere tilfredsstillende, da ere de neppe væsentligere, end at en Forstaaelse vil kunne tilvejebringes, og det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Minister antydede noget herom. Det siger sig selv, at det saaledes ikke kan skille Flertallet og den højtærede Minister, om der bliver to Politiaffænter eller f. Eks. en Politichef, eller hvad man nu vil kalde vedkommende overordnede. Jeg skulde ogsaa være tilbøjelig til at antage, at man maatte kunne komme til Forstaaelse med Hensyn til det sidste Afsnit, Brandforsikringsselskabernes Bidrag; thi det er ikke rigtigt, hvis Ministeren har den Opfattelse, at Flertallet stiller sig afvisende overfor en saadan Afgift. Det er ikke Meningen, og det udtalte jeg forøvrigt ogsaa før, men Flertallet mener, at der er forskellige Spørgsmaal her, der trænge til mere indgaaende Overvejelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, det vilde let føre for vidt, saa meget mindre, som det blev udførlig omtalt af det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen) ved Sagens første Behandling. Det vilde være overflødig at gentage dette.

Større Vanskelighed frembyder første Afsnit, og det forekommer mig nu ikke, at den højtærede Ministers Indvendinger vare saa vægtige, at de kunde bevirke, at Udvalget vil kunne forandre sin Stilling. Det er jo ikke nogen større Forøgelse af Politiet, der er foreslaet i Lovforslaget, og Statspolitiet maa i alt Fald anses for Hovedsagen. At begynde med en Del af det, der anses for ønskeligt, synes jeg ikke er saa helt forkert, og selv om den højtærede Justitsminister skulde mene, at det kommunale Politis Forøgelse er ønskelig, forekommer det mig alligevel, at det maatte være forsvarligt foreløbig at indskrænke sig til et Statspoliti.

Der er et andet Punkt, som den højtærede Justitsminister berørte, og det er Udgiften, der jo her som altid spiller en betydelig Rolle. Den højtærede Minister mente, at det var ikke andet, end hvad der nu gælder, der indeholdes i Lovforslaget, naar Udgifterne ifølge dette fremdeles skulle blive hos Kommunerne. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der her er Spørgsmaal om en Omordning og en Forøgelse af det kommunale Politi, og saa bliver Forholdet jo ikke uforandret. Naar Staten for en Del vil være bestemmende med Hensyn til, hvor mange Politibetjente Kommunerne skulle have, kommer Spørgsmaalet derved ogsaa frem om, hvorledes Udgiften skal udredes. Jeg tror, det erkendes fra alle Sider — jeg har ikke hørt nogen anden Opfattelse — at det er urimeligt, at Kommunerne skulle bære alle Udgifter til Politivæsenet for Tiden. — Den højtærede Minister skelnede ikke skarpt imellem, hvad der er nødvendigt under den nuværende Retspleje, og hvad der er fornødent under den fremtidige. Udvalgets Flertal har alene haft for Øje, hvad der er nødvendigt under den gældende Retsplejeordning, idet man med Hensyn til, hvad der kræves senere, har henvist til Landstingets for mindre end 1 Aar siden udtalte Mening herom. Den højtærede Minister har villet søge truffen en Ordning, som kunde være fyldestgørende ogsaa under den nye Retsplejeordning, men det har Udvalget ikke villet, og jeg tror, at det just er paa dette Punkt, at Hoveduoverensstemmelsen mellem den højtærede Minister og Flertallet ligger. Flertallet har ikke for Tiden villet gaa til en Ordning, som kunde være fyldestgørende under den nye Retsplejelov, — altsaa indeholde en af de 3 nødvendige Supplementlove, — den største og vigtigste — fordi Statens Finanser ikke tillade det. Hvorledes Finanserne ere, behøver jeg ikke at opholde mig ved, det er jo nylig kommet frem under Finanslovbehandlingen her i Tinget. Jeg ser ikke rettere, end at Flertallets Holdning er i fuld Overensstemmelse med, hvad den højtærede Finansminister udtalte i Efteraaret ved Finanslovens første Behandling i Folketinget. Han sagde da nogle meget forstandige Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse af Rigsdagstidenden: „Men ogsaa for vor indre Udviklings Skyld maa vi selvfølgelig have Ligevægten i vor Statshusholdning genoprettet. Socialreformerne og Fremskridtene paa de forskellige Omraader, Fremhjælpning af Næringslivet, Udvikling